

Rahmet Bulutları

– SinanKARAKAŞ · 29 Ocak 2011

En son, altı asır önceydi,
Rahmet bulutları, Meryem'in evine indi,
Coştu gönüller, coştu müminler,
Zaten beklemedelerdi,
Yanmış yürekleri sevindirdi,
Ancak,
İnen rahmete, ihanet edildi,
Rahmet, gökten geldiği gibi,
Yine göklere çekildi,
Gelmez oldu, rahmet rahmet inen bulutlar,
Rahmetten gazaba, dönüşüverdi,
Mazlumlar, mağdurlar çaresiz
Zulmün pençesinde, ezilmektelerdi,
Çatlamış, şerha şerha olmuş, toprak misali,
Bir damla suyu, özlemektelerdi,
Susuzluktan, toprak küle dönmüştü,
Rüzgârın önünde, sürüklenmekte lerdî,
Gözler gökyüzünde,
Eller duada,
Rahmet yağmuruna susamışlar,
Müjdeler beklemektelerdi,
Bir kara bulut görseler, bağıracaklar,
Geldi geldi diye,
Sevinçlerini, gökyüzüne duyuracaklar,
Gözlerin, feri sönmüş bir şekilde,
Umutla, umutsuzluk arası,
Gökyüzünden, medet bekleyen mazlumlar,
Mekke'ye doğru akan, bulutu görüverdiler,
Mekke Mekke olalı, böyle bir bulut görmedi,
Dolaştı, Mekke'nin üstünde bir zaman,
En son, Aminenin evinde, yere indi,
Öyle bir yağmur, öyle bir nur indi ki yere,
Kâinatı nura gark ediverdi,
Karanlıklar aydınlığa,
Kirlere nura dönüşüverdi,

Bu nurun yankısından,
Mecusilerin ateşi sönüverdi,
Kisranın sarayı çöküverdi,
Sava gölü kuruyuverdi,
Güneş gökyüzünde değil,
Aminenin evine iniverdi,
Hoş geldin ey gönüllerin dermanı,
Hoş geldin ey ruhların cananı,
Hoş geldin Nebilerin sultanı,
Hoş geldin ey insanların insanı,
Hoş geldin ya Resulullah,
Hoş geldin ya Habiballah,
Sensin şems, sensin mah,
Güneş gibi,
Kıyamete kadar,
Sen olacaksın,
Sensin Hatemül Enbiya,
Elbette sensin bigünah.